

במדינה

מישפט

בחולה אחרי האונס

הנאשם באונס נושא מחדש את גרושתו כדי שהיא תוכל להעיד נגדו במושפט

"אם היא עדיין בתולה, מאד תמהו הסיפור שלה. אם כי ניתן להצביע על כמה חריגים רפואיים של אשה שנבעלה ונשארה בתולה." בגלל קביעה זו, החליט השופט מנחם אילן לשחרר את שני הנאשמים באונס, ליאון מיימון בן ה-50,

(המשך מעמוד 64)

"אינני מתמצא בחוקים, הסביר פארס, כל חיי אני חי בשדות ובמירעה, ומפרנס את מישפחתי בכבוד מגידול העיזים. מעורר לא ידעתי שלפי החוק אסור לגדל עיזים שחורות. איש לא אמר לי, וגם לא קיבלתי שום אזהרה מוקדמת או הוראה למכור את העיזים. אילו ידעתי מראש מה צפוי לי ולעדרי, הייתי מוכר את העיזים במחיר ריאלי בשוק — 1500 לירות עבור עז אחת, תחת 400 הלירות שמבטיחה הסיירת הירוקה."
העיזים של פארס היו מסומנות בסיי מון מיוחד, והוא יכול לזהותן. לבית-מישפט השלום בחדרה הוגש כתב-

פרקליט קיוואן

תחת דיבורים השיבו במכות

וחגניה פרקש בן ה-21, בערובה של 50 אלף לירות. המתלוננת, ששמה לא נזכר בכתב האישום, היא נערה בת 24, ממושב בדרום, העובדת בבית-אריזה בנתיבות. ביום ה-3 באפריל '73 חגיעה הנערה לחל-אביב ור הסתובבה בתחנה-המרכזית. היא לבשה מיכנסיים ארוכים, ובארנקה היו 140 ליי רות. סיבות בואה לתל-אביב אינן ברורות. היא מילמלה משהו על חפצה לבקר את

אישום נגד פארס בוריית. פרטי האישום: שימוש באדמת מינהל-מקרקעי-ישראל ל-מירעה ואחזקת עיזים שחורות אסורות.

טען פארס: "לא השתמשתי באדמת מינהל-מקרקעי-ישראל למירעה, אלא באדמת כפר גליקסון השכן, לפי אישור של מרכז המשק". ואמנם, בידי הרועה השדוד מצוי אישור בכתב, המתיר לו לרעות את עדרו בשטח של 200 דונם שבבעלות כפר גליקסון, החל מן ה-10 בינואר '79. ובדיוק בשטח המסויים, המצויין באישור, הוחרמו העיזים השחורות.

כאין כתובת. כשנשאל פארס מדוע לא התלונן במישטרה, השיב: "לא העזתי ללכת למישטרה, כי הם איימו עלי. פחדתי מהם. הרבה זמן אחרי פגישתנו הראשונה סבלתי מכאבים במקומות שונים בגוף, בגלל המכות שנתנו לי. לכן פחדתי". אלא שבצר לו פנה הרועה לעורך-דין מר חמד קיוואן, תושב אום-אל-פסחם השכנה, כדי שיגן עליו בבית-המישפט.

עורך-הדין הגיש בינתיים בקשה לעי-כוב ההליכים המישפטיים נגד מרשו. בין שאר נימוקי הבקשה ציין, כי הרועה השי-תמש באדמת כפר גליקסון בהסכמת הבעי-לים, וכי הופתע על-ידי אנשי הסיירת הירוקה ללא התראה מוקדמת ומבלי שי-ניתנה לו ההודמנות לפתור את הבעייה בדרכי שלום. ועוד טען, כי בהגשת כתב-אישום אין עניין לציבור וכי יש לבטל את ההליכים המישפטיים נגד מרשו. המפרנס את מישפחתו מרובת הילדים בכבוד, אך ורק מגידול עיזים.

לדברי הרועה נלקח העדר לקרנטינה באור-יעיבא ונמכר לתושב ג'נין הסמוכה, במחיר של 400 לירות העז. זה מכר את העיזים, שקנה במחיר-מציאה, עוד באותו היום, במחיר של 1300 לירות העז. "אני יודע היכן הם", סיפר פארס, כשהוא מגיע ראשו בעצב. "אני מכיר את העיזים שלי אחת אחת. ואוכל לזהותן."

דוברת הסיירת הירוקה, יעל שוהם, הכי-חישה את טענת הרועה, כאילו הוכה בשעה שהעדר נלקח. לדבריה, השלום מחיר העי-זים נתון להחלטת בית-המישפט, אך ממחיר העיזים מנכים את דמי תפיסתן, הובלתן ואחזקתן באור-יעיבא.

בקבלה שניתנה לסוחר העיזים מג'נין לא צויינה כתובתו. לדוברת הסיירת לא היה הסבר לכך.

בדרכים שונות אפשר לחצות את האוקיינוס האטלנטי

אך אתם

המעדיפים לטוס בעידן הסילון B-10 D.C. עם מירב הנוחיות

נצלו את

מחירי הטיסה הנוחים וכן את אפשרות חניית הביניים באיסלנד, הפנינה החדשה של התיירות העולמית

נסיוננו הרב

בטיסות סדירות מעבר לאוקיינוס ב-25 השנים האחרונות מבטיחות

להפוך טיסה רגילה לנסיעה מרתקת

מלוקסמבורג ליעדים שונים בארצות הברית

לטיסה מיוחדת זו מעבר לאוקיינוס האטלנטי התקשר עם סוכן הנסיעות שלך או ל**איסלנדאיר** רח' לבונטין 30, ת-א טלפונים: 624854, 612043

ICELANDAIR

new name of LOFTLEIDIR ICELANDIC

אוקולטון / ברקו

פרקליט זיו
לשחרר מייד

אחותה בחולון, אולם למעשה לא עשתה כל ניסיון להגיע לשם. כאשר פגשו אותה שני הנאשמים בתחנה-המרכזית, התפתחה בקלות לנסוע עימם ללוד.

סמים בקפה. לאמיתו של דבר לא היו הנאשמים לבדם, הם היו מלווים בי-שולמית נתן שהיא גרושתו ואם לארבעת ילדיו של ליאון בן ההמישים. הארבעה

(המשך בעמוד 80)